

ledes Venstres Ordfører og de Konservatives Ordfører sagde: Ikke flere direkte Skatter uden samtidig en Forhøjelse af de indirekte Skatter! De var ivrige den Gang. Men det ærede Medlem kunde have føjet til: Da vi gik til Valg i 1920, sagde vi — vi, det vil sige Venstre og de Konservative — ganske vist til Vælgerne: Lad os komme til, saa skal vi nok faa afskaffet en hel Del af de Skatter, som den tidligere Regering har paalagt; men vi har ikke gjort det, tværtimod, vi har føjet nye til.

Naar det ærede Medlem siger, at man skal tale saa sagte om indirekte Skatter, for dér, hvor Socialdemokraterne faar Fler-tallet, gennemfører de en stærk indirekte Beskatning i Form af Afgifter paa Vand, Gas, Elektricitet o. s. v., ja, saa er det jo saa let at komme med saadanne Paastande uden at belægge dem med Bevis. Vi har i den Kommune, hvor jeg har Del i Ansvar et og har haft det i 6 Aar, i de 5 Aar, for hvilke Regnskaberne er afsluttet, paa Grund af forskellige Forhold haft et Underskud paa Vand, Gas og Elektricitet paa ca. 80 000 Kr. Vi ønsker, at disse Værker skal svare sig, derfor vil vi søge at indvinde dette Beløb, men jeg tror, det ærede Medlem deraf vil erkende, at her er ikke Tale om nogen indirekte Beskatning. I øvrigt mener jeg ikke, at man selv i Kommuner, hvor Gas og Elektricitet giver et Overskud, kan sammenligne dette med en Toldskat eller en Forbrugsafgift, f. Eks. det, at Staten siger: Naar Sukkerfabrikkerne producerer Sukker, og Befolkningen køber det, tager Staten 6 Mill. Kr. i Skat deraf om Aaret. Det er et helt andet Forhold her, hvor Kommunen driver en Virksomhed, som den maa sikre og konsolidere, ligesom den maa indvinde saa meget, at der kan foretages Udvidelser.

Henningsen: Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg talte en Del om Kildeartsbeskatning og mente, at en Kildeartsbeskatning i Byerne kunde afhjælpe Savnet af en Formueskat. Det er aldeles ikke rigtigt. Thi selv om Byerne fik Lov til at indføre Kildeartsbeskatning, som vi har det paa Landet, vilde det aldeles ikke modvirke den urimelige Virkning, der i Øjeblikket er, idet Kildearts-Forhøjelsen er en procentvis Forhøjelse, og det, som sker, er, at Indtægten for de rigeste Skatteydere bliver Nul eller meget lille, og Kildearts-Forhøjelsen, som er en procentvis Forhøjelse, vil derfor ikke kunne virke. Det ærede Medlem kunde for saa vidt lige saa godt have taget det frie Skøn med; men det frie Skøn har akkurat

den samme uheldige Egenskab, at det afhjælper ikke disse uheldige Forhold, fordi ogsaa det frie Skøn er en procentvis Forhøjelse. Derfor sætter jeg ikke saa forfærdelig stor Lid til, at det skal afhjælpe Mangerne, at disse Procenter hæves noget. Thi det, der er Fejlen, er, at disse rigeste Skatteydere Indtægter i mange Tilfælde kommer ned paa Nul, og Nullet bliver staaende, selv om vi forhøjer efter Kildeart, og selv om vi forhøjer efter det frie Skøn.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at der under denne Forhandling er kommet en interessant Udtalelse fra mig, og det ærede Medlem er endda noget i Tvivl om, hvorvidt jeg virkelig her har talt paa Partiets Vegne, naar jeg har udtalt mig om Ønskeligheden af Overgang fra Ejendomsskyld til Grundskyld, idet det Beløb, jeg har nævnt, var saa umaadelig stort. Det ærede Medlem vilde endogsaa sige, at jeg har gjort mig til Talsmand for at lægge nye Skatter over paa Grunden, forhøje Grundskatterne med et mægtigt Beløb. Det er aldeles ikke rigtigt. Hvis det ærede Medlem læser Fortrykket, vil han se, at der ikke deri ligger Spor til Grund for en saadan Udtalelse. Det, jeg har sagt, var, at Grundskylden til Staten virkede meget lidt, fordi det Beløb, der udskrives, som samlet Provenu var saa overordentlig lille. Men gaar vi over til at udskrive de kommunale Skatter efter samme Princip som Statsskatterne, altsaa gaar over til Grundskyld, vil det blive et langt større Beløb. Jeg oplyste, at til Amtskommunerne var der i 1920—21 udskrevet 34,8 Mill. Kr., til Sognekommunerne 35,7 Mill. Kr., til Bykommunerne 3,7 Mill. Kr. og til København og Frederiksberg 12,7 Mill. Kr. Det er, hvad der blev udskrevet paa dette Grundlag i 1920—21, altsaa som Skat paa fast Ejendom, et Beløb paa tilsammen 87 Mill. Kr. Og saa føjer jeg til: Saafremt ogsaa de sønderjydske Amter kommer med ind baade for Amternes og for Kommunernes Vedkommende, og saafremt Byerne vil gaa over til at udskrive Grundskatter — om end ikke nær i det Forhold, hvori vi gør det paa Landet, hvor Grundskatterne er langt over Halvdelen, men blot vil udskrive henimod Halvdelen af deres samlede Skatter som Grundskatter, vil vi naa op til et Beløb af over 200 Mill. Kr. Det er, hvad jeg har sagt om dette Forhold.

Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger om det, det ærede Medlem sagde forleden Dag, særlig da han i Dag vendte tilbage dertil. Det ærede Medlem talte om en Fordeleling mellem de forskellige Skattegrundlag